

‘MUZIEK & LYRIEK’

Grote namen in alle nederigheid
Orgelbespeling en gedichten-intermezzo

2de van 3 orgelbespelingen & poëzie
St.-Martinuskerk Oekene-Roeselare
Zaterdag 3 augustus 2024 – 17 uur

ORGELBESPELINGEN: PROGRAMMA **Organist: Ben Van Nespén**

Johann Pachelbel (1653-1706)

- Toccata in C
 - Fuga in C
 - Fantasia in g
-

- POËZIE INTERMEZZO: NATUUR (bladzijde 4 t.e.m. 6) -

Johann Ludwig Krebs (1713 – 1780)

- Praeambulum sopra “*Jesu, meine Freude*” / Choral / Choral alio modo
(uit “Clavier-Übung” I, 1744)

Carl Philipp Emanuel Bach (1714-1788)

- Sonate in Bes Wq 62/1 8’
 - Presto / Andante / Allegro assai
-

- POËZIE INTERMEZZO: HUMOR (bladzijde 7 t.e.m. 10) -

Wolfgang Amadeus Mozart (1756 – 1791)

- Andante in F, KV 616 (1791)

Alexandre-Pierre-François Boëly (1785-1858)

- Fuga in d
-

- POËZIE INTERMEZZO: GELOOF (bladzijde 11 t.e.m. 14) -

Albert De Klerk (1917 – 1998)

- Variaties over de Sequentia “*Laudes Organi*”

Guy Bovet (°1942)

- Tango de undecimo tono a modo de bossanova
- Tango de sexto tono, de batalla
- (uit “12 Tangos Ecclesiasticos”, 2000)

BEN VAN NESPEN (Antwerpen, °1978) kwam reeds op jonge leeftijd in contact met het orgel en het klavecimbel aan de Muziekacademie "Jozef Pauly" in Ekeren. Op 15-jarige leeftijd speelde hij zijn eerste orgelrecital, met op het programma de complete cyclus "La Nativité du Seigneur" van Olivier Messiaen, in de St.-Katharinakerk in Hoogstraten.

Aan het Lemmensinstituut in Leuven behaalde hij de meestergraad en het specialisatiediploma voor orgel bij Reitze Smits en tevens de meestergraad voor klavecimbel bij Kris Verhelst. Daarnaast volgde hij diverse cursussen bij o.a. Jos Van Immerseel, Joris Verdin, Herman Stinders, Ludger Lohmann, Hans-Ola Ericsson, Stef Tuinstra en Menno van Delft.

Hij behaalde verschillende prijzen:

- **1ste prijs** klavecimbel in de "Nationale Muziekwedstrijd van het Gemeentekrediet" (1996-97).
- **1ste prijs** op het 7e Orgelconcours in Leiden (1998), in de categorie "20ste-eeuwse muziek".
- **1ste prijs** op het orgelconcours "Musica Antiqua" in Brugge (2009), als eerste Belg ooit sinds de stichting van het festival en het orgelconcours in 1964.

Als solist op orgel en klavecimbel vertolkt hij een uitgebreid repertoire, van de 16de tot de 21ste eeuw. Hij creëerde enkele werken van Vlaamse componisten waaronder Frans Geysen, Lucien Goethals, Martin Valcke en Sebastiaan Van Steenberge.

Als basso continuo-speler werkte hij o.a. met Anima Eterna, B'Rock, Concerto d'Amsterdam, Currende, Ensemble a, Hildebrandt Consort, In Alto, Lingua Franca, Oltremontano, Red Herring en Ricercar Consort.

Momenteel is hij lid van het nieuwe barokensemble "Le Pavillon de Musique" (o.l.v. Ann Cnop), dat in 2021 een eerste [cd](#) uitbracht bij het label Etcetera, met de 6 recent herontdekte vioolconcerto's (Brussel, 1734) van Henri-Jacques De Croes. In 2022 verscheen een tweede cd, met daarop enkele wereldpremières van vocale werken van de 18de-eeuwse Napolitaanse componist Giacomo Sarcuni.

Buiten de "oude muziek"-wereld was hij ook te horen in producties met o.a. Emanon, het Telos Ensemble (12 saxen), B!ndman en verschillende symfonische orkesten.

Hij concerteerde in Groot-Brittannië, Duitsland, Frankrijk, Italië, Nederland, Oostenrijk, Polen en Zweden. Ook werkte hij mee aan diverse operaproducties en radio-, tv- en cd-opnames.

Als leraar orgel, klavecimbel, klavierklas en begeleidingspraktijk is hij werkzaam aan de muziekacademies van Ekeren en Wilrijk.

In 2013 realiseerde hij zijn eerste solo-cd, opgenomen op het historische orgel van de St.-Pieterskerk in Turnhout. In 2021 werkte hij mee aan een opname rond gerestaureerde Clerinx-orgels voor het tijdschrift Orgelkunst.

Info: <https://benvannespen.be/biog> .

POËZIE – PROGRAMMA
Guido GEZELLE
vertolkt door Marijke Renckens

Marijke Renckens (°1956) studeerde van 1974 tot 1979 woordkunst aan het Koninklijk Vlaams Muziekconservatorium Antwerpen. Zij kreeg les van onder andere Dora Van der Groen, Senne Rouffaer en Hubert van Herreweghen.

Haar liefde voor Guido Gezelle kreeg zij mee van Stan Milbou, de bekendste docent inzake taalvaardigheid.

Vanaf 1977 gaf zij les in de Stedelijke Academie voor Muziek en Woordkunst "Jozef Van Poppel" in Deurne en aan de Academie Muziek en Woord in Mol. Daarna was zij verbonden aan de Gemeentelijke Muziek- en Woordacademie "Zoltan Kodaly" in Wijnegem.

Voordracht is voor Marijke Renckens geen dode letter : door een intense manier van werken rond tekstinterpretatie was het steeds haar betrachting haar leerlingen inzicht te geven in zichzelf en in de samenleving. De keuze van de teksten hiervoor varieerde daarbij van Middeleeuwse poëzie, over de Rederijkers, gedichten van Guido Gezelle en dichters van de XXste eeuw tot hedendaagse schrijvers.

Marijke Renckens trad op in poëzieprogramma's rond Shakespeare, Pablo Neruda en Russische literatuur. Dit deed zij samen met het ensemble Zefiro Torna in scholen, in Culturele Centra in Vlaanderen en op de Dag van de Oude Muziek in Alden Biesen, daarna met gitarist Yves Storms. Met het Strijkkwartet Nuove Musiche verzorgde zij een programma met Russische literatuur en poëzie in Nederlandse vertaling.

Zij heeft ook stemcoaching en expressie gegeven aan medewerkers van het Centrum voor Morele Dienstverlening in Antwerpen.

Nu geniet Marijke Renckens samen met haar partner van de mooie natuur, de sympathieke burens en de gezellige buurtwerking van Stadenberg in Staden, de poort naar de Westhoek.

Gezelle in 3 thema's

NATUUR - HUMOR - GELOOF

NATUUR

Kom e keer hier - 1860

Aan Pieter Busschaert van Damme

*'Kom e' keer hier, fliefflodderke,
'k hebbe u, 'k hebbe u zoo lief!
Maar 't wipte, 't wupte, 't en wachtte niet,
en 't liet mij alleene zijn.
't Was wel van dat lief fliefflodderke,
want, hadde ik het eens genaakt,
ik hadde 't, het lief fliefflodderke,
'k en wete niet wat gemaakt:
geen hand van 'nen mensche 'n mocht 'et ooit
genaken zijn lieve kleet,
of 't was en het wierd 't fliefflodderke,
het was en het wierd hem leed;
de hand van die 't miek alleene mag
't genaken en niet beschaân,
de wind van die 't miek alleene mag
er, wandelend, over gaan.
Dus, wakker en weg, fliefflodderken,
op planten en bloeiend gers,
alwaar dat u God geschapen heeft,
alwaar dat 't uw woning es! -
En zoekt gij nu, kind, een zin hierin,
't fliefflodderke, wie dat zij,
uw herte is het, alderliefste mijn,
ai, wat zou het anders zijn!
God miek het u, maakt dat God alleen
kan zeggen: Dit herte is Mijn,
zoo zal het, en anders en zal 't, o neen,
het uw' noch gelukkig zijn!
Zoo zong hij, die lang en lusteloos
gezeten had, eenen dag,
wanneer hij, op de eerste lenteroos,
het eerste fliefflodderken zag.*

O krinklende winklende waterding,
met 't zwarte kabotseken aan,
wat zien ik toch geren uw kopke flink
al schrijven op 't waterke gaan!
Gij leeft en gij roert en gij loopt zoo snel,
al zie 'k u noch arrem noch been;
gij wendt en gij weet uwen weg zoo wel,
al zie 'k u geen ooge, geen één.
Wat waart, of wat zijt, of wat zult gij zijn?
Verklaar het en zeg het mij, toe!
Wat zijt gij toch, blinkende knopke fijn,
dat nimmer van schrijven zijt moe?
Gij loopt over 't spiegelend water klaar,
en 't water niet méér en verroert
dan of het een gladdige windtje waar,
dat stille over 't waterke voert.
o Schrijverkes, schrijverkes, zegt mij dan, -
met twintigen zijt gij en meer,
en is er geen een die 't mij zeggen kan: -
Wat schrijft en wat schrijft gij zoo zeer?
Gij schrijft, en 't en staat in het water niet,
gij schrijft, en 't is uit en 't is weg;
geen Christen en weet er wat dat bediedt:
och, schrijverke, zeg het mij, zeg!
Zijn 't visselkes daar ge van schrijven moet?
Zijn 't kruidekes daar ge van schrijft?
Zijn 't keikes of bladtjes of blomkes zoet,
of 't water, waarop dat ge drijft?
Zijn 't vogelkes, kwietlende klachtgepiep,
of is 'et het blauwe gewelf,
dat onder en boven u blinkt, zoo diep,
of is het u, schrijverken, zelf?
En 't krinklende winklende waterding,
t 't zwarte kapoteken aan,
het stelde en het rechtte zijne oorkes flink,
en 't bleef daar een stondeke staan:
'Wij schrijven.' zoo sprak het, 'al krinklen af
het gene onze Meester, weleer,
ons makend en leerend, te schrijven gaf,
één lesse, niet min nochte meer;
wij schrijven, en kunt gij die lesse toch
niet lezen, en zijt gij zoo bot?
Wij schrijven, herschrijven en schrijven nog,
den heiligen Name van God!'

Hei da lieve dreupel water - 31 Maart 1859

*Hei da, lieve dreupel water,
zijt gij helder toch en schoon,
in uw hemelsch lichtgeschater
en uw diamanten kroon!
Rood en blauw en groen en geluw,
peersch en purperwendigheid
siert, in onderling gespeel, uw
pinkelende uitwendigheid!
Hei da, heldere lichtkrystalle,
diamanten waterding,
moet ge op de aarde nedervallen
uit is 't met uw flonkering!
Neen en daalt niet, och en daalt niet,
aardsche grond is al te vuil,
houdt u ver van hier, en valt niet:
houdt u in den hemel schuil.*

Egelentieren roosken, roosken - 1860 - 12-1-1878

*Egelentieren roosken, roosken,
liever komt uw geur te mij,
als uw broeders, als uw zusters,
of 't zij welker blom het zij;
g'hebt een zuiver geluw hertjen,
en ge'n duikt het niet, voorwaar,
g'hebt vijf bleekroo' blijde vlerkskes
en zulk schoon gefriezeld haar:
g'hebt alle andere deugden, g'hebt een'
alderliefsten name, maar,
hij bediedt een fel gebekten,
stekelstafden tronk, nie' waar?*

Aansluitend orgelbespeling deel 2

HUMOR

Heete pootjes - December 1860

*Een schalkaard had een bie gevaân
en hield ze bij heur vleren:
'Komt hier! - hij zag een jongske staan! -
komt hier mijn knappe kerel!
Hier heb ik zulk een schoon fatsoen
van beestje, ik wil 't u geven:
past op maar van 't niet dood te doen,
en laat het beestje leven.
Kom aan; jen hand; doet toe, 't vliegt weg;
doet toe, want 't gaat ontsnappen!'
't Kind hield zijn handtje toe: 'Nie' waar,
hoe schoon dat is, hoe lieflijk!
Ha! 't kindtje wierd te laat gewaar
hoe schoon en hoe bedrieglijk.
Het liet het beestje los, en 't loeg
de traantjes uit zijn oogskes,
en zei 't: 'Het beestje is schoon genoeg,
maar 't heeft zulke heete pootjes.'*

De Averulle en de Blomme.

*Daer zat 'nen keer een Averulle
En lekte met 'nen zom,
Zom,
zom,*

*Den dauw van op de blaren,
Die klaer bedreupeld waren
Lyk met 'nen dreupel Rhom,
Rom rom.*

*Wanneer zy fraei gedronken had,
Zoo vloog ze schreef en krom,
Rom, rom,*

*Al nuzlen en half dronken,
Tot waer de kleêrkes blonken
Van eene schoone blom,
Lom, lom.*

*De blomme die ze kommen zag
En viel niet al te dom,
Dom, dom,*

*Maer riep zoo, loos van zinnen,
Hei! Kobbe, kom my spinnen
Een kobbenet rondom,
Om, om.*

*En Kobbe, die was seffens g'reed,
En steld' heur pootjes krom,
Rom, rom;*

*Zy spon heur looze netten
Om haer daer in te zetten,
En zat daer stille en stom,
Tom, tom.*

*En als de Rulle kwam naby
Geflodderd krom en slom,
Lom, lom,*

*Zoo is ze in 't net gevlogen,
En deerlyk uitgezogen,
Of schoon zy jankte: zom
Zom zom!*

*De looze blomme loech er meê
Die looze booze blom,
Lom, lom,
Eilaes! zoo menig jonkher
Wordt - uitgezogen pronker,
Om eene schoone blom:
Dom! dom!*

Wat hangt gij daar te praten - 13-6-1882

*Wat hangt gij daar te praten
aan die blomme, o bruine bie;
waarop, waaruit, waarover
ik u ronken hoore en zie?
Gij zijt er met uw' neuze en
met uw' tonge al ingegaan;
gij hebt eraan geroken
en van alles aan gedaan,
daarom, daarin, daarover,
op uw' vlerken alle twee:
ik wonder hoe die blomme u
laat geworden, zoo ter lee!
Och, ware ik in heur' plaatse, ik
hiet u varen, en ik sloot
zoo seffens al dat werk, al
dat geruchte uit mijnen schoot,
en 'k ...: 'Rap, uit mijnen weg en
uit mijn' zonne, dat ik zie:
houdt op, en laat mij werken,
of ik strale u!' zei de bie.*

Het water - 9-8-1860

*Het water is een wonder ding
een wonder ding
om hooren;
bekooren
't kan de ooren.*

*'t Water is zulk een wonder ding
een wonder ding
het zingt het blinkt het klinkt*

*'t Water dat van de daken loopt
de daken loopt
in beken
die breken
die spreken*

*Het water is zulk een wonder ding
een wonder ding
het zingt ...*

*Het water dat in de beke vliet
en henenschiet
zoo zachtjes
met lachtjes
en klachtjes*

*het water is zulk een wonder ding
het zingt het klinkt het blinkt
Het water dat in den zeekom ligt
den zeekom ligt
en suist
en ruischt
en buischt*

*dat water is zulk een wonder ding
een wonder ding
het zingt het blinkt het klinkt*

*Het water dat in den beker blinkt
den beker blinkt
den klaren
den raren
den waren*

*dat water is zulk een wonder ding
een wonder ding
bezonderlijk als me 't drinkt.*

GELOOF

Gij badt op eenen berg - 1859(?)

*Gij badt op eenen berg alleen,
en ... Jesu, ik en vind er geen
waar 'k hoog genoeg kan klimmen
om U alleen te vinden:
de wereld wilt mij achterna,
alwaar ik ga
of sta
of ooit mijn oogen sla;
en arm als ik en is er geen,
geen een,
die nood hebbe en niet klagen kan;
die honger, en niet vragen kan;
die pijn, en niet gewagen kan
hoe zeer het doet!
o Leert mij, armen dwaas, hoe dat ik bidden moet!*

Blijdschap – 1859 (?)

Ja! Daar zijn blijde dagen nog in 't leven,
hoe weinig ook, daar zijnder nog voorwaar,
en geren zou ik alles, alles geven
om één van die, mijn God, om éénen maar,
wanneer ik U gevoel, U heb, U drage,
mij onbewust, U zelf ben, mij niet meer,
U noemen kan, mijn God, en zonder klagen
herhalen: God! mijn God en lieve Heer!
o Blijft bij mij, Gij Zon van alle klaarheid,
o blijft bij mij, blaakt deur end deur mij nu,
o blijft bij mij, één dingen, één is waarheid,
al 't ander al is leugen buiten U!
Gij zijt mijn troost, toen alle troost venijn is,
Gij zijt mijn hulpe, als niemand helpt, elk vlucht,
Gij zijt mijn vreugde, als elke vreugd een pijn is,
'Hallelujah,' als alles weent en zucht.
Gij, God van al dat is of ooit zal wezen,
wat komt Gij toch mij arem ding zoo bij,
wat ben ik zelf hoog hemelhoog gerezen,
hoe diep gegrond ik in ellenden zij!
Wat gaat mij om in 't wondere van die stonden,
als 't hert mij gloeit en de oog mij berst, en ik,
van tranen dronk', onmachtig ril ten gronde
en in een storm van liefde en vreugde stik!
Ben ik het nog die weene? Kan mijn herte
nog de edele taal der liefde, dat zoo lang
gesloten ligt, door zonde, en zeer en smerte,
aan ketens vast, en naar de dood verlangt?
Ben ik het nog die in de stem der winden
Uw spreken hoor, mijn Jesu, Uwe taal
in alle taal, hoe klein ook, wedervinde,
en Uw gedaante in iederen blommenstaal?
Ben ik het nog die minne al die mij haten,
ben ik het nog die duizend levens wou
voor U, mijn God, en iederen mensche laten,
en, zelfvergeten, lachend sterven zou?
o! Blijde stonden zijnder nog in 't leven,
en, ware, o God, Uw Hemel anders niet
als één van die, nog zou ik alles geven
voor één van die, gelijk ik nu... ik nu geniet.

Ego flos ... 17-11-'98

*Ik ben een blomme
en bloeie vóór uwe oogen,
geweldig zonnelicht,
dat, eeuwig onontaard,
mij, nietig schepselken,
in 't leven wilt gedoogen
en, na dit leven, mij
het eeuwig leven spaart.*

*Ik ben een blomme
en doe des morgens open,
des avonds toe mijn blad,
om beurtelings, nadien,
wanneer gij, zonne, zult,
heropgestaan, mij nopen,
te ontwaken nog eens of
mijn hoofd den slaap te biên.*

*Mijn leven is
uw licht: mijn doen, mijn derven,
mijn' hope, mijn geluk,
mijn êênigste en mijn al;
wat kan ik, zonder u,
als eeuwig, eeuwig, sterven;
wat heb ik, zonder u,
dat ik beminnen za?*

*'k Ben ver van u,
ofschoon gij, zoete bronne
van al dat leven is
of immer leven doet,
mij naast van al genaakt
en zendt, o lieve zonne,
tot in mijn diepste diep
uw aldoorgaanden gloed.*

*Haalt op, haalt af! ...
ontbindt mijne aarsche boeien;
ontwortelt mij, ontdelft
mij ...! Henen laat mij, ... laat
daar 't altijd zomer is
en zonnelicht mij spoeien
en daar gij, eeuwige, êêne,
alschoone blomme, staat.*

*Laat alles zijn
voorbij, gedaan, verleden,
dat afscheid tusschen ons
en diepe kloven spant;
laat morgen, avond,
dat heenmoet, henentreden,
laat uw oneindig licht
mij zien, in 't Vaderland!*

*Dan zal ik vóór ...
o neen, niet vóór uwe oogen,
maar naast u, nevens u,
maar in u bloeien zaan;
zoo gij mij, schepselken,
in 't leven wilt gedoogen;
zoo in uw eeuwig licht
me gij laat binnengaan.*

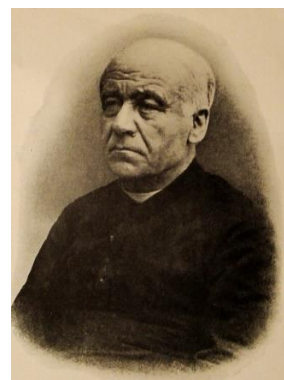
't Er viel 'ne keer

't Er viel 'ne keer een bladjen op
het water
't Er lag 'ne keer een bladjen op
het water
En vloeijen op het bladje dei
dat water
En vloeijen dei het bladjen op
het water
En wentelen winkelwentelen
in 't water
Want 't bladje was geworden lyk
het water
Zoo plooi baer en zoo vloeij baer als
het water
Zoo lyzig en zoo leutig als
het water
Zoo rap was 't en gezwindig als
het water
Zoo rompelend en zoo rimpelend
als water
Zoo lag 't gevallen bladjen op
het water
En m' ha' gezeid het bladjen ende
'et water
't En was niet 't een een bladje en 't an-
der water
Maer water was het bladje en 't bla-
dje water
En 't viel 'ne keer een bladjen op
het water
Als 't water liep het bladje liep
als 't water
Bleef staen, het bladje stond daer op
het water

En rees het water 't bladje rees
en 't water
En daelde niet of 't bladje daelde
en 't water
En dei niet of het bladje dei 't
in 't water
Zoo viel der eens een bladjen op
het water
En blauw was 't aen den Hemel end'
in 't water
En blauw en blank en groene blonk
het water
En 't bladje loech en lachen dei
het water
Maer 't bladje en wa' geen bladje neen
en 't water
En was nie' méér als 't bladjen ook
geen water
Myn ziele was dat bladjen: en
dat water? –
Het klinken van twee harpen wa'
dat water
En blinkend in de blauwte en in
dat water
Zoo lag ik in den Hemel van
dat water
Den blauwen blyden Hemel van
dat water!
En 't viel 'ne keer een bladjen op
het water
En 't lag 'ne keer een bladjen op
het water.

Tenslotte orgelbespeling deel 4

GUIDO GEZELLE (Verenigd koninkrijk der Nederlanden, Brugge, 1830 – aldaar, 1899) is een van de belangrijkste Vlaamse dichters van de negentiende eeuw. Hij wordt de grootmeester van de Vlaamse poëzie genoemd. De priester Gezelle is vooral bekend geworden door zijn uiterst fijnzinnige natuurgedichten en taalexperimenten. Lange tijd verzamelt hij woorden en uitdrukkingen uit de Vlaamse volkstaal.

Op de vraag ten gronde waarom en hoe wij er toe komen om klassieke concerten en poëziemomenten in te richten, hebben wij geen antwoord. Het mysterie van de muziek en poëzie is voor ons even ondoorgrondelijk als het leven op zich. Wat wij wèl aanvoelen, is dat na ieder concert de aanwezigen geëmotioneerd en gelukkig zijn. Het sterkt ons vermoeden dat geniale klassieke muziek heelt en inkeer brengt. Het is het antwoord aan het verlangen naar schoonheid, onontbeerlijk in deze tijd.

‘Muziek en poëzie’ **LINKt** mensen en geluk, laat dit ons doel blijven.

Kerken ontwijden?

Overal zien we het gebeuren: kerkgebouwen die hun sacrale en liturgische functie inruilen voor die van een evenementenhall. Vertier onder de noemer 'leuk' komt de plaats innemen van gebed en devotie. Zo is er ook geen plaats meer voor het artistieke invulling van het woord en de muziek die harmonieus één was met de kerk, zowel met de architectuur als met de rituelen en de boodschap. In de kleinste Roeselaarse deelgemeente Oekene hebben we een eigen kijk op die ontwikkeling. De lokale vereniging 'OekeneNV' gaat in samenwerking met de parochie op een eigen manier de dialoog aan met het 'cultureel religieuze erfgoed'. Ze inviteert daartoe op geregelde tijdstippen dichters, musici en kunstenaars allerhande in het lokale pittoreske Sint-Martinuskerkje om zo een tip op te lichten van de sluier die gespreid ligt over dat stuk 'cultureel erfgoed', dat in elk kerkgebouw bewaard wordt, maar waarvan de moderne mens elke draagwijdte lijkt te zijn ontgaan.

Kerk en Cultuur

‘Als er een natuurlijke bondgenoot is van godsdienst met haar verlangen naar mysterie, het onzegbare, het ongehoorde, is het de kunstenaar... Eén iets hebben kunst en religie alvast gemeen: zij reiken verder dan het nuttige, het feitelijke. Beide zoeken de ruimte van het volle leven: zijn hoogte, diepte en breedte... Kunstenaars in dienst van het leven dienen niet tot verfraaiing van het zichtbare maar kunnen ieder mens in zijn diepste wezen raken... Kunst schept ruimte voor transcendentie...’

(citaten van Mark Delrue, uit het boek dat verscheen n.a.v. de tentoonstelling 'Epifanie. Actuele kunst en religie' 2000)

Cultuurwerking 'Oekene Inviteert'
Gastdorp Festival van Vlaanderen/Brussel 2009
Winnaar Roeselaarse Cultuurtrofee 2020
organisatie & t.v.v. vzw Collectief 'De LINK'
www.oekeneNV.be

Concertkalender 2024 - 2025

OEKENER FESTSPIELE – ‘Emotie & Animo’

JUBILEUM EDITIE - GALACONCERT OUVERTURE

Kristallen jubileum 10 jaar Cultuurwerking ‘Oekene Inviteert’
en

Gouden jubileum 50ste editie lokale Gardeboefeesten

Donderdag 12 september 2024 – 20:00 u.

St.-Martinuskerk Oekene-Roeselare

- ORKEST: La Chapelle Sauvage o.l.v. Karel De Wilde.
 - BEZETTING (20 musici): 1ste violen, 2de violen, altviolen, celli, contrabas, harp, percussie.
-

ALLELUJA! LOBET DEN HERREN

Ensemble Gloriosus

Polyfonie - van expressieve madrigaleske eenstemmigheid tot monumentale meerkorige pracht

- Rumbeke-Roeselare
St.-Petrus & Pauluskerk
vrijdag 11 oktober 2024 – 20:00 u.
i.s.m. St.-Petrus & Paulus 100.
 - Kortrijk
Sint-Maartenskerk (centrum Kortrijk)
zaterdag 12 oktober 2024 – 20:00 u.
i.s.m. Orgelkring Kortrijk.
-

VALENTIJNSCONCERT

Februari 2025 - meer info volgt

Concert met symfonisch orkest

AANSLUITEND

– receptie met de uitvoerders –

– feestelijk Valentijn-diner (facultatief) –

- PROGRAMMA:
 - W. A. Mozart: Ouverture Die Zauberflöte.
 - P. de Sarasate: ‘Carmen Fantasie’ voor fluit* en orkest.
 - L. van Beethoven: 5de symfonie in C Minor (35’)
 - ORKEST: Nuove Musiche o.l.v. Eric Lederhandler – 45 musici.
-

TSJAIKOVSKI – verbindt Rusland en Europa

Donderdagavond 5 juni 2025 – 20:00 u.

H. Godelievekerk – Honzebroekstraat 42 Roeselare

- PROGRAMMA:
 - Tchaikovsky, serenade voor strijkers
 - Tchaikovsky, concerto voor piano en orkest nr.1
 - SOLIST: Charly DELBECQ.
 - ORKEST: Nuove Musiche o.l.v. Eric Lederhandler – 45 musici.
-

Deze kalender wordt nog uitgebreid.

Geactualiseerde kalender met luistermomenten via www.oekeneNV.be

Cultuurwerking ‘Oekene Inviteert’ - organisatie & t.v.v. vzw Collectief 'De LINK' - www.oekeneNV.be